

บันทึก

เรื่อง การจำหน่ายต้นยูคาลิปตัสที่ปลูกตามโครงการที่ได้รับเงินงบประมาณแผ่นดิน

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๘/๑๗๐๙๑ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมป่าไม้ได้กำหนดโครงการพัฒนาป่าไม้ทุ่งกุลาร้องไห้ ตามแผนแม่บทโครงการพัฒนาทุ่งกุลาร้องไห้โดยทำการปลูกป่าชุมชนในที่สาธารณประโยชน์แล้วจะมอบให้สภาตำบลเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบและดำเนินการในลักษณะป่าชุมชนต่อไป ในปีงบประมาณ ๒๕๒๕-๒๕๓๓ กรมป่าไม้ได้รับงบประมาณในการปลูกป่ายูคาลิปตัสตามโครงการดังกล่าว และได้มอบพื้นที่ป่า ๑๖,๒๓๐ ไร่ ให้จังหวัดร้อยเอ็ดเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๓๗ เนื่องจากไม่สามารถมอบให้สภาตำบลได้เพราะสภาตำบลไม่เป็นนิติบุคคล

จากนั้นปรากฏว่าประชาชนประท้วงขอให้ยกเลิกโครงการดังกล่าวเนื่องจากต้นยูคาลิปตัสเป็นพิษ ประชาชนไม่สามารถปลูกพืชอย่างอื่นได้ จังหวัดร้อยเอ็ดได้หารือกระทรวงมหาดไทยว่า การรื้อถอนและจำหน่ายต้นยูคาลิปตัสที่ปลูกไว้ในที่สาธารณประโยชน์จะต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และนำเงินจากการจำหน่ายส่งเป็นรายได้แผ่นดินถูกต้องหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้มีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

กรมป่าไม้ให้ความเห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับต้นไม้ดังกล่าวซึ่งเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินเป็นอำนาจการพิจารณาของกระทรวงการคลัง และให้จังหวัดประสานงานกับกระทรวงการคลังต่อไป และแจ้งเพิ่มเติมว่า เรื่องนี้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์เห็นว่ากรณีจะรื้อถอนและตัดขายต้นไม้ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของกรมป่าไม้แล้ว หากแต่เป็นอำนาจของกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ที่จะต้องหารือและตกลงกับกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการตัดต้นไม้และรายได้จากไม้ที่จะตัด พร้อมทั้งขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ

กระทรวงการคลังมีความเห็นว่า

(๑) ในหลักการต้นไม้ที่ปลูกโดยเงินงบประมาณของรัฐถือว่าเป็นทรัพย์สินของรัฐ หากมีความจำเป็นต้องจำหน่ายทรัพย์สินของรัฐจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายทรัพย์สินของรัฐ จะต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น การจำหน่ายต้นไม้ที่จังหวัดร้อยเอ็ดดูแลรับผิดชอบ เมื่อไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นจะนำเงินจากการจำหน่ายต้นไม้มอบให้สภาตำบลเพื่อนำไปใช้จ่ายไม่ได้

ต่อมาจังหวัดร้อยเอ็ดได้แจ้งมติคณะอนุกรรมการดำเนินการตามโครงการพัฒนาทุ่งกุลาร้องไห้ ซึ่งแต่งตั้งตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยขอให้กระทรวงมหาดไทยนำปัญหาการปลูกป่ายูคาลิปตัสเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบมอบสวนป่าดังกล่าวให้กับสภาตำบลเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบและใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกรมป่าไม้ และเป็นไปตามแผนแม่บทที่จะมอบสวนป่าให้สภาตำบล

กระทรวงมหาดไทยพิจารณากรณีของจังหวัดร้อยเอ็ดแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ได้ยกฐานะสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคล และสามารถมีทรัพย์สินเป็นของตนเองได้ และกรมป่าไม้มีความเห็นว่าการดำเนินการเกี่ยวกับต้นไม้ดังกล่าวซึ่งเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินเป็นอำนาจพิจารณาของกระทรวงการคลัง ฉะนั้น ต้นไม้น่าจะเป็นพัสดุตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งยอมจำหน่ายโดยการโอนได้ตามข้อ ๑๕๗ (๓) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ดังนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงน่าจะโอนกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ดังกล่าวให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และเมื่อสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับโอนแล้วก็ย่อมมีกรรมสิทธิ์และจำหน่ายโดยการขายเพื่อเป็นรายได้ของตนเองได้ตามระเบียบที่สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลใช้บังคับอยู่ เนื่องจากเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับกระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทยจึงหารือกระทรวงการคลังว่าความเห็นดังกล่าวชอบด้วยระเบียบแบบแผนของทางราชการหรือไม่ หากไม่ชอบจะมีวิธีปฏิบัติประการใดหรือไม่ เพื่อโอนกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ดังกล่าวให้สภาตำบล

กระทรวงการคลังได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว และกระทรวงการคลังได้ตอบข้อหารือตามมติที่ประชุมว่า การมอบต้นไม้ให้สภาตำบลดูแลรับผิดชอบจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ แต่เนื่องจากการมอบต้นไม้ดังกล่าวยังมีปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมาย เห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัย เพื่อหาข้อยุติการมอบต้นไม้ให้สภาตำบลดูแลรับผิดชอบต่อไป

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของจังหวัดร้อยเอ็ดข้างต้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมาย ประกอบกับขณะนี้ในระยะเริ่มแรกที่ได้มีการยกฐานะสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคล ซึ่งสามารถมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินต่าง ๆ ได้ รวมทั้งอาจมีรายได้จากทรัพย์สินดังกล่าวได้ตามมาตรา ๓๑ (๑) และมาตรา ๘๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ดังนั้น จึงอาจมีปัญหาในลักษณะเช่นนี้ขึ้นอีก กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังนี้

๑. ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยที่ว่าต้นไม้ถือเป็นพัสดุตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งยอมจำหน่ายโดยการโอนได้ตามข้อ ๑๕๗ (๓) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ดังกล่าวให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยความเห็นชอบของ

กระทรวงการคลัง และเมื่อสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับโอนแล้วก็ย่อมมีกรรมสิทธิ์และจำหน่ายโดยการขาย เพื่อเป็นรายได้ของตนเองได้ตามระเบียบที่สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลใช้บังคับอยู่ถูกต้องหรือไม่

๒. หากสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ให้สภาตำบลได้ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการใดบ้าง

อนึ่ง เพื่อเป็นบรรทัดฐานในกรณีอื่น ๆ ที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติในขณะนี้ เช่นเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือเพิ่มเติมในหลักการ ดังนี้

๑. ทรัพย์สินที่จัดหาโดยเงินงบประมาณของรัฐ โดยมีวัตถุประสงค์ว่า เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วจะยกให้เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ถนน สะพาน เป็นต้น ทั้งกรณีจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนให้กับสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล และกรณีที่เมื่อหน่วยงานของรัฐ เช่น กรมโยธาธิการ หรือสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทก่อสร้างเสร็จแล้วมอบให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลดูแลรับผิดชอบต่อไป ดังนี้ จะถือเป็นทรัพย์สินของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล หรือถือเป็นทรัพย์สินของรัฐ

๒. หากเป็นทรัพย์สินของรัฐ ในการที่จะส่งมอบให้เป็นทรัพย์สินของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการอย่างไร ตามระเบียบข้อบังคับใดบ้าง และเมื่อมอบให้เป็นทรัพย์สินของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถนำไปจำหน่าย จ่ายโอน หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงในทรัพย์สินเหล่านั้นได้เพียงใด และตามระเบียบปฏิบัติของสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือของรัฐ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการปกครองและจังหวัดร้อยเอ็ด) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กรมป่าไม้ปลูกป่าโครงการพัฒนาป่าไม้ทุกกุลาร้องให้โดยใช้งบประมาณปกติของกรมป่าไม้ไม่ได้แยกตั้งงบประมาณพิเศษในโครงการนี้โดยเฉพาะประเภทต้นไม้ที่ปลูกมีทั้งไม้พื้นเมือง เช่น กระถินณรงค์ ไม้แดง สะเดา และมียูคาลิปตัสเป็นหลัก เนื่องจากปลูกง่ายทนทานต่อสภาพความเค็มของดิน บริเวณพื้นที่ที่ปลูกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งนายอำเภอเป็นผู้ดูแลรักษาตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ โดยได้ขอความเห็นความเห็นชอบจากสภาตำบลก่อนที่จะปลูก กรมป่าไม้ได้มอบต้นไม้ที่ปลูกให้จังหวัดร้อยเอ็ดดูแลรักษาในปี ๒๕๓๗ พื้นที่ป่า ๑๖,๒๓๐ ไร่ หากตัดต้นยูคาลิปตัสขายในปัจจุบันคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท

สำหรับปัญหาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยประเด็นที่หนึ่งที่ว่า ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยที่ว่าต้นไม้ถือเป็นพัสดุตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.

๒๕๓๕ ย่อมจำหน่ายโดยการโอนได้ตามข้อ ๑๕๗ (๓)^๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ดังกล่าวให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และเมื่อสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับโอนแล้วก็ย่อมมีกรรมสิทธิ์และจำหน่ายโดยการขาย เพื่อเป็นรายได้ของตนเองได้ตามระเบียบที่สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลใช้บังคับอยู่ ถูกต้องหรือไม่ และประเด็นที่สองที่ว่า หากสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ให้สภาตำบลได้ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการใดบ้างนั้น เป็นประเด็นเกี่ยวเนื่องกันซึ่งจะต้องพิจารณาว่า ต้นไม้เป็นพัสดุตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ หรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่า ถ้าทรัพย์สินใดเป็น“พัสดุ” ตามนิยามใน ข้อ ๕^๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ส่วนราชการที่ดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุโดยใช้เงินงบประมาณ เงินกู้และเงินช่วยเหลือ จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับพัสดุนั้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ฯ ตั้งแต่การจัดหา การเก็บรักษา การตรวจสอบพัสดุประจำปี และการจำหน่าย ซึ่งข้อ ๑๒ (๑)^๓ ของระเบียบสำนัก

^๑ ข้อ ๑๕๗ หลังจากการตรวจสอบแล้ว พักตร์ใดหมดความจำเป็น หรือหากใช้ราชการต่อไปจะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก ให้เจ้าหน้าที่พัสดุเสนอรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อพิจารณาสั่งให้ดำเนินการตามวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) โอน ให้โอนแก่ส่วนราชการ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การสถานสาธารณกุศลตามมาตรา ๔๗ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ให้มีหลักฐานการส่งมอบไว้ต่อกันด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“พัสดุ” หมายความว่า วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ที่กำหนดไว้ในหนังสือการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณของสำนักงบประมาณ หรือการจำแนกประเภทรายจ่ายตามสัญญาเงินกู้จากต่างประเทศ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ ข้อ ๑๒ ให้ กวพ.มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบ

(๒) พิจารณาการอนุมัติยกเว้น หรือผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ

(๓) พิจารณาคำร้องเรียนเกี่ยวกับการที่ส่วนราชการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ

(๔) เสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงระเบียบต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) กำหนดแบบหรือตัวอย่าง รวมทั้งการแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง และกำหนดแนวทางวิธีปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

(๖) เสนอความเห็นต่อผู้รักษาการตามระเบียบ ในการพิจารณาและแจ้งเวียนข้อผู้ทำงาน และการสั่งเปลี่ยนแปลงเพิกถอนผู้ทำงานของส่วนราชการ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ

นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุมีอำนาจหน้าที่ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว และตามข้อ ๔^๔ และข้อ ๙ (๒)^๕ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒ กำหนดว่า เรื่องที่กรรมการร่างกฎหมายจะพิจารณาให้ความเห็น จะต้องเป็นเรื่องที่ได้มีการปรึกษาหารือระหว่างส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายแล้วและกรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมาย และสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก่อนเพื่อประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากระทรวงมหาดไทยไม่เคยหารือปัญหานี้ต่อคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ หรือปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ในชั้นนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) จึงไม่รับปัญหาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยในประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สองไว้พิจารณา

สำหรับข้อหารือเพิ่มเติมของกระทรวงมหาดไทยที่ประสงค์จะให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเพื่อเป็นบรรทัดฐานสำหรับกรณีอื่นที่อาจมีปัญหาในทางปฏิบัติในทำนองเดียวกัน แยกพิจารณาได้ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ทรัพย์สินที่จัดหาโดยเงินงบประมาณแผ่นดิน โดยมีวัตถุประสงค์ว่าเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วยกให้เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสภาตำบลหรือ

ส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ

(๗) กำหนดอัตราร้อยละของราคาตามข้อ ๑๖ (๘) และ (๙)

(๘) กำหนดประเภทหรือชนิดของพัสดุที่จำเป็นต้องซื้อจากต่างประเทศตามข้อ ๖๔

(๙) เชิญข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการหรือพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถามหรือให้ข้อเท็จจริง รวมทั้งเรียกเอกสารจากส่วนราชการ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๑) พิจารณาดำเนินการตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๔ ข้อ ๔ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน เรื่องที่กรรมการร่างกฎหมายจะพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายจะต้องเป็นเรื่องที่ได้มีการปรึกษาหารือระหว่างส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายแล้ว เว้นแต่จะเป็นกรณีเร่งด่วนหรือมีความจำเป็นอย่างอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีมติหรือคำสั่ง

๕ ข้อ ๙ กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมาย และกรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก่อนเพื่อประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน

๑.ล๑

๑.ล๑

ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีมติหรือมีคำสั่งเป็นการภายในให้พิจารณา

องค์การบริหารส่วนตำบล จะถือเป็นทรัพย์สินของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเป็นทรัพย์สินของรัฐ หากทรัพย์สินนั้นยังคงเป็นทรัพย์สินของรัฐ จะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อจะโอนกรรมสิทธิ์ให้เป็นทรัพย์สินของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น เห็นว่า การที่ส่วนราชการใดขอตั้งงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนเพื่อดำเนินการใด โดยมีวัตถุประสงค์จะมอบหมายทรัพย์สินที่จัดทำขึ้นนั้นให้แก่หน่วยงานอื่นหรือเอกชน เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จก่อให้เกิดทรัพย์สินใดขึ้น ทรัพย์สินนั้นย่อมเป็นของหน่วยงานหรือเอกชนที่มีความประสงค์จะให้การอุดหนุนโดยไม่ต้องส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินให้อีกแต่อย่างใด ซึ่งกรณีทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) เคยให้ความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๘๓๙/๒๕๓๗ ว่า^๖ "การขอตั้งงบประมาณของ ททท.เพื่อให้หน่วยงานอื่นหรือเอกชนนำไปใช้ในการดำเนินการตามโครงการโดยหมวดเงินอุดหนุนเช่นนี้ มิใช่เป็นการโอนงบประมาณไปในหน่วยงานอื่น... เมื่อเป็นการขอตั้งงบประมาณเพื่ออุดหนุนให้หน่วยงานหรือบุคคลใดไปทำการใดตามความประสงค์ของหน่วยงานหรือบุคคลนั้น หากการดำเนินการก่อให้เกิดทรัพย์สินใดขึ้น ทรัพย์สินนั้นย่อมเป็นของหน่วยงานหรือเอกชนที่ ททท.มีความประสงค์จะให้การอุดหนุนนั่นเอง การเสนอขอตั้งเงินงบประมาณสำหรับโครงการของจังหวัดนครสวรรค์เพื่อจัดสร้างสวนหย่อมให้แก่วัดเขาหน่อ ททท.มีวัตถุประสงค์ที่จะให้การอุดหนุนแก่เอกชน คือ วัดเขาหน่อ โดยมีจังหวัดนครสวรรค์เป็นผู้ดำเนินการจัดสร้าง ดังนั้น ทรัพย์สิน(สวนหย่อม)ที่เกิดขึ้นจึงเป็นของวัดเขาหน่อตามความประสงค์ของการอุดหนุน มิต้องมีพิธีการเพื่อโอนหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้นอีกแต่อย่างใด" ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าทรัพย์สินที่จัดหาหรือจัดสร้างโดยเงินงบประมาณแผ่นดินในหมวดเงินอุดหนุนโดยมีวัตถุประสงค์ว่า เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วจะยกให้เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่ต้องดำเนินการส่งมอบแต่อย่างใด

ประการที่สอง เมื่อสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับโอนกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินมาจากส่วนราชการอื่นแล้ว จะสามารถจำหน่าย จ่าย โอน หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินเหล่านั้นได้เพียงใด ตามกฎหมายหรือระเบียบใด นั้น เห็นว่าสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมาตรา ๓๖^๗ บัญญัติให้กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบว่าด้วยการรักษาทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุและการจ้างเหมาของสภาตำบล และมาตรา ๔๘^๘

^๖ บันทึก เรื่อง กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและสิ่งก่อสร้างตามโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๖๐๑/๗๘๘ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๗

^๗ มาตรา ๓๖ ให้กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุและการจ้างเหมา

ฯลฯ

ฯลฯ

^๘ มาตรา ๔๘ ระเบียบว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การโอน การจัดการทรัพย์สิน การซื้อ การจ้าง ค่าตอบแทน และค่าจ้าง ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยจะออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วน

กำหนดว่าระเบียบว่าด้วยการคลังการงบประมาณ การโอน การจัดการทรัพย์สิน ฯลฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของสภาตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลฯ บัญญัติให้การดำเนินการเกี่ยวกับพัสดุให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยโดยเฉพาะเช่นนี้แล้ว การควบคุมและการจัดจำหน่ายพัสดุของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น

(ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน
(นายอัคราทร จุฬารัตน)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

ตำบลให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติตามก็ได้

ในการออกระเบียบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คำนึงถึงความเป็นอิสระ ความเป็นอิสระ และความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล.